

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/77 Mo

in de klacht nr. 099.99

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Op 12 september 1996 heeft klager de bij verzekeraar gesloten motorrijtuigverzekering betreffende zijn Chrysler Voyager laten opschorten in verband met verkoop van deze auto.

Met ingang van 18 september 1996 heeft een andere verzekeraar deze auto op verzoek en ten behoeve van klager in voorlopige dekking genomen. Die verzekeraar heeft klager bij brief van 8 oktober 1996 bericht de dekking nog slechts tot en met 23 oktober 1996 te blijven verlenen, daar klager hem verzwegen had dat hij enkele uren voor de aanvraag bij die verzekeraar met deze auto een schade had veroorzaakt.

Met een op 25 oktober 1996 gedateerd, alleen door klagers tussenpersoon ondertekend wijzigingsformulier heeft klager verzekeraar verzocht met ingang van die datum zijn motorrijtuigverzekering ten behoeve van voormelde Chrysler Voyager weer van kracht te laten zijn. Verzekeraar heeft aan het verzoek voldaan.

Met een op 27 november 1997 gedateerd, eveneens alleen door klagers tussenpersoon ondertekend wijzigingsformulier heeft klager verzekeraar mededeling gedaan van de vervanging van de voormelde auto door een andere Chrysler Voyager. Op dat formulier zijn de vragen: "Werd één der bestuurders of de aanvrager ooit een rijbewijs ontzegd, of is een verzekering van welke aard dan ook, geweigerd, opgezegd, of onder bijzondere voorwaarden aanvaard of voortgezet?" en "Heeft één der bestuurders de laatste 5 jaar schade veroorzaakt/geleden?" niet beantwoord.

De klacht

2000/77 Mo

Op 12 september 1996 heeft klager de polis van zijn vorige Chrysler Voyager laten opschorten in verband met verkoop van deze auto. Op de dag dat de auto naar de garage ging, heeft een ongeval plaats gevonden waardoor schade aan de auto is ontstaan. Naar aanleiding van dit ongeval heeft klager contact opgenomen met een andere verzekeraar ter zake van de aanvraag van een verzekering voor die auto. Daarbij is door klager meegedeeld dat de auto betrokken is geweest bij een aanrijding. Klager heeft vervolgens het aanvraagformulier naar die verzekeraar gestuurd en heeft vervolgens nimmer van hem vernomen. De schade aan de auto is door klager zelf betaald.

Klager heeft vervolgens wederom contact opgenomen met verzekeraar, alwaar hij ook andere verzekeringen had lopen, die de verzekering vervolgens weer heeft laten doorlopen.

Op 13 juli (klager bedoelt 13 juni) 1998 is klagers Chrysler Voyager (een andere) gestolen. Verzekeraar heeft geweigerd tot schade-uitkering over te gaan. Hij beroept zich erop dat klager niet zou hebben medegedeeld dat hem eerder door een verzekeringsmaatschappij een verzekering is geweigerd. Hij stelt dat als hij had geweten dat klager een verzekering was geweigerd, hij klager niet op de huidige voorwaarden had geaccepteerd.

Naar aanleiding van het navolgende is klager van mening dat verzekeraar ten onrechte niet overgaat tot uitkering van het schadebedrag ad f 43.000,-:

1. klager is reeds zeven jaar bij verzekeraar verzekerd;
2. ook nu nog heeft klager bij verzekeraar een verzekering lopen;
3. de andere verzekeraar heeft geen verzekering van klager geweigerd;
4. zelfs al zou die andere verzekeraar een verzekering van klager hebben geweigerd, dan kan dit geen reden voor verzekeraar zijn om de verzekering te weigeren of niet op de huidige voorwaarden te accepteren, nu klager nog steeds bij verzekeraar verzekerd was.

Het standpunt van verzekeraar

Klager verzocht verzekeraar om met ingang van 27 november 1997 een Chrysler Voyager in dekking te nemen. Deze auto diende verzekerd te worden op een reeds eerder bij verzekeraar afgesloten polis die op dat moment geschorst was. Op het door klager ingevulde wijzigingsformulier wordt expliciet gevraagd of ooit een verzekering werd geweigerd, opgezegd werd of onder bijzondere voorwaarden aanvaard of voortgezet werd. Deze vraag is door klager niet beantwoord. De tussenpersoon tekende namens klager voor de juistheid en volledigheid van het ingevulde.

Er is in het onderhavige geval sprake van een voortbouwende overeenkomst. Op de aanvrager rust in een dergelijke geval geen spontane mededelingsplicht. Er wordt in het wijzigingsformulier echter expliciet gevraagd of ooit een verzekering opgezegd of geweigerd werd. Nu klager verzuimd heeft deze vraag naar waarheid te beantwoorden, komt verzekeraar een beroep op artikel 251 WvK toe.

Uit de brief van 8 oktober 1996 van de andere verzekeraar blijkt wel degelijk dat deze klagers autoverzekering opgezegd heeft omdat klager verzuimd had op te geven dat hij enkele uren voordat hij het aanvraagformulier invulde, een schade had veroorzaakt.

2000/77 Mo

Het enkele feit dat klager verzuimd heeft op te geven dat ooit een verzekering van hem werd opgezegd, is voldoende om met succes een beroep op artikel 251 WvK te doen.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Klager acht het beroep van verzekeraar op artikel 251 WvK onjuist. Verzekeraar dient dan ook over te gaan tot betaling van de door klager gevorderde schade alsmede de gevorderde gevolgschade van het niet uitkeren van het schadebedrag.

Het overleg met verzekeraar

Ter zitting is de klacht met verzekeraar besproken.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

Verzekeraar heeft vervolgens aan klager ter zake van zijn schade een bedrag van f 46.118,23 uitgekeerd (zijnde de dagwaarde volgens het expertiserapport ten bedrage van f 43.250,- minus f 300,- eigen risico en vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 25 november 1998 ten bedrage van f 3.168,23).

In reactie daarop heeft klager bij brieven van 13 maart en 3 april 2000 aan de Raad meegedeeld zijn klacht te handhaven. Verzekeraar heeft de in de Chrysler Voyager aanwezige LPG-installatie ter waarde van f 7.000,- niet vergoed. Voorts heeft klager verzekeraar meermalen aansprakelijk gesteld voor de door hem te maken en reeds gemaakte kosten in deze kwestie, waaronder de buitengerechtelijke incassokosten alsmede de huur van een vervangende auto. Verzekeraar moet aan hem de navolgende schade nog voldoen:

- juridische bijstand (incl. BTW)	f 3.188,50
- huurkosten vervangende auto	f 28.646,50
- omzetsderving	f 36.141,---
Totaal	f 67.976,---

In reactie daarop bij brief van 28 april 2000 heeft verzekeraar aan de Raad meegedeeld dat blijkens het expertiserapport de LPG-installatie meegerekend is bij de waardebepaling van klagers auto. Verzekeraar licht toe dat deze installatie eigenlijk daarbij buiten beschouwing had behoren te blijven en dat voorts aan klager ten onrechte de BTW over de dagwaarde is uitgekeerd. Autohuurkosten en omzetsderving vallen niet onder de polisdekking; deze zal verzekeraar dan ook niet vergoeden. Verzekeraar zal de buitengerechtelijke kosten alsnog uitkeren.

In reactie daarop bij brief van 24 mei 2000 aan de Raad heeft klager zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. De klacht, inhoudende dat verzekeraar "ten onrechte niet overgaat tot uitkering van het schadebedrag ad f 43.000,-" zal de Raad gegrond verklaren. Verzekeraar nam er genoegen mee dat klager in het op 27 november 1997 gedateerde wijzigingsformulier de hierboven onder "Inleiding" vermelde vragen onbeantwoord liet. Het staat de verzekeraar niet vrij om zich op artikel 251 WvK te beroepen in een geval waarin hij er

2000/77 Mo

genoegen mee neemt dat door hem gestelde vragen niet zijn beantwoord. Verzekeraar stond het dan ook niet vrij een beroep te doen op de in artikel 251 WvK vervatte mogelijkheid tot vernietiging van klagers verzekering en aan hem uitkering van de schade aan zijn auto te ontzeggen. Door dat te doen heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad. Nu verzekeraar nadien alsnog is overgegaan tot betaling aan klager van de door de expert vastgestelde dagwaarde ten bedrage van f 43.250,- van klagers auto minus het eigen risico en tot betaling van de wettelijke rente daarover en van de kosten van klagers advocaat, ziet de Raad geen aanleiding om aan de gegroundverklaring financiële consequenties te verbinden.

2. Bij dat laatste neemt de Raad in aanmerking dat klager pas bij en na zijn commentaar op het verweer van verzekeraar - en dus te laat - in zijn klacht heeft betrokken de door hem geleden en nog te lijden schade als gevolg van het feit dat verzekeraar niet eerder is overgegaan tot de schade-uitkering, waaronder met name door klager gestelde kosten van huur van een vervangende auto en van omzetsderving. In zijn brief van 28 april 2000 heeft verzekeraar gemotiveerd uiteengezet waarom hij meent niet tot verdere vergoeding gehouden te zijn, behoudens de buitengerechdelijke kosten, en eigenlijk al te veel heeft betaald. De door verzekeraar in de brief aangevoerde argumenten daarvoor acht de Raad verdedigbaar.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht, zoals hierover onder 1 is overwogen, gegrond, zonder financiële consequenties voor verzekeraar.

Aldus is beslist op 3 juli 2000 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. E.M. Dil-Stork en Mr. W.R. Veldhuyzen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)